

KOŘENY A KŘÍDLA

Rev. Celia a John Midgley

1. 10. 2006

Pro Celií i pro mne je velkou ctí přijet do Prahy a vést dnes ráno toto shromáždění. Litujeme toho, že k vám nemůžeme mluvit vaším jazykem, a jsme vděční Petru Samojskému za to, že nás pozval ke sdílenému vedení tohoto shromáždění a i za pomoc s překlady.

Doufáme, že jste si dobře vědomi toho, že ve Velké Británii máte mnoho přátel, a my jsme jen dvěma z nich. Tento rok je Celia místoprezidentkou Generálního shromáždění unitářských a svobodných křesťanských obcí, což znamená, že napřesrok se stane na jeden rok prezidentkou. Je obvyklé, že místoprezident či prezident přináší pozdravy britských unitářů kamkoliv přijdou, a tak dovolte, abych teď předal slovo Celií.

Přátelé, přináším vám pozdravy jménem britských unitářů, jejich vedoucích v unitářském ústředí i všech žen, mužů a dětí v obcích po celé Británii. Britští unitáři si velmi cení kontaktů a přátelství s obcemi všude ve světě, a jménem nás všech vám zde v České republice přejí vzrůstající a bohatou budoucnost pro vaše svobodomyšlné náboženství.

Celia a já rádi vzpomínáme na někdejší spojení s vaší obcí. Navštívili jsme vás, když měla Celia roční placené volno z obcí Altrincham a Urmston, a naše návštěva byla potěšením. Dozvěděli jsme se o životě a díle N. F. Čapka, a jak v roce 1922 pod jeho vedením obec tady v Praze rostla, i obce jinde v této zemi. A věděli jsme, že historie vašeho hnutí zažila dobré i těžké časy. Víme o smrti dr. Čapka, protože jsme se poučili o Květinové slavnosti, slavíme ji s našimi obcemi v Anglii. Při ní vždy vyprávíme příběh o jejím vzniku i o tragické smrti dr. Čapka v dobách nacistické okupace.

Dozvěděli jsme se také o letech obtíží, které čeští unitáři zažívali za éry komunistů i jak se věci změnily, když ta doba pominula. A obzvlášť se pamatujeme na období exilu, kterým tato obec musela projít. Když jsme sem přijeli v roce 1998, shromáždění se konala ve sklepních prostorech Husitské církve. Místnosti byly malé a podmínky obtížné. Ale vaše obec byla neoblomná v touze po smysluplné budoucnosti, leč musela se naučit trpělivosti. Sdíleli jsme tehdy nedělní shromáždění, debatovali jsme, zpívali i smáli se, a sdíleli své naděje do budoucna. Pak později, když jsme se dozvěděli o vašem návratu do Karlovy ulice, byli jsme nadšeni a radovali jsme se s vámi.

Teď jsme moc rádi, že jsme vás znovu navštívili, tentokrát ve vašem opravdovém domově, teď a tady, v tento den. Díváme se kolem a vidíme některé známé tváře, a vidíme také tváře lidí nových, a jsme za to rádi. A doufáme, že i vy jste rádi, že mezi sebou vidíte nás, dva cizí duchovní z Anglie. Říkáme si, že jistě čekáte na to, kdo tyto dva tajemní lidé jsou a co vám chtějí říct.

Chceme s vámi sdílet pár myšlenek o duchovních společenstvích. Jsme oba duchovními v obcích, které jsou v mnoha ohledech podobné vaší. Celia má dvě obce, jednu na předměstí Manchesteru a druhou v menším městě poblíž Manchesteru. Já jsem duchovním obce přímo v centru Manchesteru. Moje obec je velmi podobná obci vaší tím, že lidé cestují z daleka do centra města. Ale rozdílné je to, že naše budova je nová, velmi moderní, a shromažďovací prostor je kruhový, a já vedu shromáždění ze středu kruhu.

Ale oba vnímáme své obce jako strom, který byl popsán v našem příběhu o králi a stromu. Ten příběh se nám líbí z více důvodů. Líbí se nám, protože věříme, že lidstvo závisí na spolužití - jako celek, jako všechna stvoření, která na stromě žijí: zvířata, ptáci a hmyz, a k nim můžeme přidat i bakterie žijící v půdě pod stromem, které jsou rovněž částí jeho života. Jsme si také vědomi významu čistého vzduchu a vody, které strom vyživují a umožňují mu růst a dojít svého poslání jako obdivuhodné stvoření přírody. Považujeme obec také za takovou

živoucí komunitu, kde všichni závisí na stromu, aby jim poskytoval život. Líbí se nám myšlenka mít zvláštní místo, posvátné místo, kam se dá přijít. Máme rádi myšlenku, že lidé na takové místo přinášejí své modlitby a meditace, své vzpomínky a příběhy, někdy i svůj zármutek a slzy. Jsme rádi, že máte ve svém shromáždění obřad, při kterém každý může zapálit svíci pro osobní sdílení radostí i strastí. Obec je společenstvím lidí, kteří sounáleží jedni s druhými; lidé sounáleží s tímto místem a místo, se vším, co je vytváří, sounáleží s nimi.

Obec má svého ducha, právě tak, jako strom v příběhu měl ducha. A tak doufáme, že se budete podílet na dalším malém obřadu a sdílet s námi své naděje a sny. Představte si tuto obec jako strom, živoucí strom, který patří vám a vy patříte jemu. Ten strom potřebuje výživu a péči aby rostl, a aby byl nadále duchovním prostředím života lidí, kteří se přicházejí. Pokud bude strom růst, bude mít listy a ponese ovoce, a ty poslouží jako duchovní potrava lidem, kteří sem přicházejí.

V tento roční čas se listy mění. Není to ale změna, které bychom se měli bát. Listy změni svou barvu. Zežloutnou, zčervenají a zhnědnou, a pak opadnou. Ale víme také, že listy se stanou součástí země; změni se, ale budou pak dávat život a výživu zemi a umožní tím stromu – a i jiným stromům, aby rostly.

Listy mají v sobě naději pro budoucnost stromu. A tak bychom si přáli podobně uvažovat o tomto stromu, o tomto společenství, a o naději, které je zapotřebí k jeho růstu v budoucnu. Chtěli bychom, abyste se zamyslili nad svými nadějemi pro toto společenství ve dnech a letech, které přijdou. Co byste rádi viděli zde v Unitarii, v domově, v živoucím stromu českých unitářů? V co zde doufáte? Povězte nám o svých snech pro budoucnost tohoto místa. Pokud by toto místo bylo takové, jak si přejete, jaké by bylo?

Každý z vás dostal list. Napište prosím nalist svůj sen, naději, své přání pro toto místo v budoucnosti. A až je napíšete, přijďte a umístěte svůj list na strom. Ať se vaše naděje stane jedním z listů unitářského stromu v České republice. A po shromáždění se můžeme podívat na naděje druhých, vepsaných na dalších listech stromu. Tyto sny se mohou stát nadějemi vaší budoucnosti.